

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 61/2013-49

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. B. K., B., a mal. R. K., B., zastúpeného zákonným zástupcom otcom – JUDr. B. K., ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14, čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16, čl. 19 ods. 2, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 1, čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práv podľa čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 1 a 3 a čl. 35 Dohovoru Organizácie spojených národov o právach dieťaťa postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré podal JUDr. B. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1 CoP 63/2012-187, 1 CoP 64/2012 z 20. júna 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. B. K. a mal. R. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. októbra 2012 doručená sťažnosť JUDr. B. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“) a mal. R. K., B., zastúpeného zákonným zástupcom otcom – JUDr. B. K. (ďalej spolu len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14, čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16, čl. 19 ods. 2, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 1, čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práv podľa čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 1 a 3 a čl. 35 Dohovoru Organizácie spojených národov o právach dieťaťa (ďalej len „dohovor o právach dieťaťa“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní o dovolaní, ktoré podal sťažovateľ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 CoP 63/2012-187, 1 CoP 64/2012 z 20. júna 2012 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 14. augusta 2012 najvyššiemu súdu dovolanie proti uzneseniu krajského súdu. Sťažovatelia v sťažnosti namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14, čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16, čl. 19 ods. 2, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a práv podľa čl. 1, čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a čl. 17 dohovoru a práv podľa čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 1 a 3 a čl. 35 dohovoru o právach dieťaťa tým, že najvyšším súdom nebolo „... pri prevzatí a pridelení veci... vydané sťažovateľovi (dovolateľovi – otcovi dieťaťa) potvrdenie o prevzatí a pridelení predmetného dovolania podľa § 51 ods. 1 a ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho bolo porušené základné právo na zákonného sudcu a vzniklo dôvodné podozrenie z manipulácie súdneho konania a zasahovania do nezávislosti súdu: na ktorý nadviazal Najvyšší súd nečinnosťou – nekonaním vo veci predmetného dovolania sťažovateľa (dovolateľa – otca dieťaťa), keď nebola vykonaná súdna právomoc, resp. bol odmietnutý výkon súdnej právomoci v zákonom presne stanovenej, časovo ohraničenej a uzavretej 7-dňovej lehote na rozhodnutie súdu (bez zákonnej možnosti predĺženia súdom), na vykonanie ktorej má účastník konania právny

nárok garantovaný vnútroštátnym právom (§ 243c Občianskeho súdneho poriadku v spojitosti s § 75 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku a v spojitosti s § 1, § 2, § 3, § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojitosti s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR), t. j. nebolo vydané rozhodnutie o predmetnom dovolaní v zákonom stanovenej lehote...“.

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

«1. Protizákonným a protiústavným postupom Najvyššieho súdu SR v rámci súdneho konania o dovolaní sťažovateľa (dovolateľa – otca dieťaťa) proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 06. 2012. č. 1CoP/63/2012-187, 1CoP/64/2012:

- ktoré bolo vydané v predmetnej veci starostlivosti súdu o maloletých, začatej na základe návrhu navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia o odovzdaní maloletého dieťaťa do starostlivosti druhého rodiča – otca maloletého dieťaťa (navrhovateľa) a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu pred vydaním rozhodnutia vo veci návrhu na pozbavenie výkonu rodičovských práv matky maloletého dieťaťa (odporkyne) v celom rozsahu, ktorý bol doručený legitímnemu – miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 04. 2012 (sp. zn. 22P/121/2012) a následne nezákonne postúpený Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 18. 04. 2012 (sp. zn. 9P/145/2012),

- procesným úkonom Najvyššieho súdu SR, ktorý spočíval v nevydaní potvrdenia o prevzatí a pridelení veci podľa § 51 ods. 1 a ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov pri podaní predmetného dovolania dňa 14. 08. 2012, v dôsledku ktorého došlo k protizákonnej a protiústavnej manipulácii dovolacieho súdneho konania a zasahovaniu do nezávislosti a nestrannosti súdu, (viac ako 60 dní od začatia dovolacieho súdneho konania nebolo potvrdenie o prevzatí a pridelení veci ani zaslané sťažovateľovi – dovolateľovi),

- a následným procesným úkonom Najvyššieho súdu SR voči účastníkom konania (sťažovateľovi a maloletému dieťaťu sťažovateľa), ktorý spočíval v nekonaní súdu vo veci predmetného dovolania sťažovateľa (dovolateľa – otca dieťaťa), keď Najvyšší súd SR v rozpore s právnym poriadkom SR (Občianskym súdnym poriadkom, Ústavou SR, ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Dohovorom OSN o právach

dieťaťa) neposkytol súdnu ochranu práv maloletému dieťaťu sťažovateľa a sťažovateľovi, resp. odmietol výkon súdnej právomoci nevydaním rozhodnutia súdu o predmetnom dovolaní v zákonom presne stanovenej, časovo ohraničenej a uzavretej 7-dňovej lehote na rozhodnutie súdu (bez zákonnej možnosti predĺženia súdom), na vykonanie ktorej má účastník konania právny nárok garantovaný vnútroštátnym právom (§ 10a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojitosti s § 243c a § 75 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj Ústavou SR),

boli porušené nasledovné základné práva a slobody sťažovateľa a maloletého dieťaťa sťažovateľa, ako aj ľudské práva a základné slobody týchto subjektov práv zaručené medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je viazaná SR:

- *čl. 46 ods. 1 Ústavy SR,*
- *čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojitosti s čl. 48 ods. 1 Ústavy SR,*
- *čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojitosti s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR,*
- *čl. 12 ods. 1 Ústavy SR a čl. 12 ods. 2 Ústavy SR,*
- *čl. 1 ods. 1 Ústavy SR,*
- *čl. 41 ods. 1 Ústavy SR,*
- *čl. 12 ods. 4 Ústavy SR*
- *čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“),*
- *čl. 6 ods. 1 Dohovoru (právo na spravodlivé súdne konanie),*
- *čl. 13 Dohovoru (právo na účinný prostriedok nápravy),*
- *čl. 17 Dohovoru (zákaz zneužitia práv),*
- *čl. 3 ods. 1 a ods. 2, čl. 4, čl. 5 a čl. 35 Dohovoru OSN o právach dieťaťa.*

a v nadväznosti na porušenie uvedených základných práv účastníka konania (sťažovateľa a maloletého dieťaťa sťažovateľa), ako aj ľudských práv zaručených medzinárodnými zmluvami, ktoré slúžia na domáhanie sa práv priznaných subjektom práv právnym poriadkom SR, došlo tak k následnému porušeniu, resp. súhlasu štátneho orgánu súdnej moci SR s ohrozovaním a porušovaním nasledovných základných práv a slobôd maloletého dieťaťa sťažovateľa, ako aj ľudských práv a základných slobôd maloletého dieťaťa sťažovateľa zaručených medzinárodnými zmluvami, ktorými je viazaná SR,

ktorých súdnej ochrany sa domáhal sťažovateľ na základe predmetného návrhu sťažovateľa – navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý doručil miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 04. 2012 (sp. zn. 22P/121/2012), a ktorý bol nezákonne postúpený Okresnému súdu Vranov nad Topľou, kde bol predmetom protizákonného a protiústavného súdneho konania (sp. zn. 9P/145/2012), ako aj v rámci predmetného odvolania navrhovateľa a dovolania navrhovateľa v predmetnom súdnom konaní (sp. zn. 9P/145/2012, sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012):

- čl. 15 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR,
- čl. 2 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,
- čl. 6 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 40 Ústavy SR,
- čl. 24 ods. 1 a ods. 3 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 16 ods. 1 Ústavy SR,
- čl. 19 ods. 2 Ústavy SR,
- čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,
- čl. 16 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 41 ods. 4 Ústavy SR,
- čl. 7 ods. 1 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 41 ods. 1 Ústavy SR,
- čl. 3 ods. 1 a ods. 2, čl. 4, čl. 5 a čl. 35 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 12 ods. 1 Ústavy SR,
- čl. 12 ods. 2 Ústavy SR,
- čl. 14 Ústavy SR.

ako aj k následnému porušeniu nasledovných základných práv sťažovateľa, ako aj ľudských práv a základných slobôd sťažovateľa zaručených medzinárodnými zmluvami, ktorými je viazaná SR, ktorých sa domáhal sťažovateľ na základe predmetného návrhu sťažovateľa – navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý doručil miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 04. 2012 (sp. zn. 22P/121/2012), a ktorý bol nezákonne postúpený Okresnému súdu Vranov nad Topľou, kde bol predmetom protizákonného a protiústavného súdneho konania (sp. zn. 9P/145/2012),

ako aj v rámci predmetného odvolania navrhovateľa a dovolania navrhovateľa v predmetnom súdnom konaní (sp. zn. 9P/145/2012, sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012),

- čl. 16 ods. 1 Ústavy SR,
- čl. 19 ods. 2 Ústavy SR,
- čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,
- čl. 41 ods. 4 Ústavy SR,
- čl. 18 ods. 1 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 41 ods. 1 Ústavy SR,
- ako aj čl. 5 a čl. 35 Dohovoru OSN o právach dieťaťa.

2. Protizákonným a protiústavným postupom Najvyššieho súdu SR v súdnom konaní o predmetnom dovolaní sťažovateľa (dovolateľa – otca dieťaťa) proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 06. 2012, č. k. 1CoP/63/2012-187, 1CoP/64/2012, súčasne došlo k manipulácii predmetného dovolacieho súdneho konania, k zásahu do nezávislosti a nestrannosti súdu a k zámernému a účelovému odmietaniu poskytnutia súdnej ochrany práv sťažovateľovi a maloletému dieťaťu sťažovateľa na legitímnom súde (vecne a miestne príslušnom súde), resp. odmietaniu súdnej ochrany práv zákonným senátom súdu, čím boli nielen porušené horeuvedené základné práva a slobody sťažovateľa a maloletého dieťaťa sťažovateľa zo strany súdnej moci v SR:

- keď Najvyšší súd SR v dôsledku odmietnutia výkonu súdnej právomoci vo veci predmetného dovolania postupoval rovnako ako všeobecné súdy nižšieho stupňa (Okresný súd Vranov nad Topľou a Krajský súd v Prešove) v predmetnom súdnom konaní (sp. zn. 9P/145/2012, sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012) protizákonnými a protiústavnými postupmi a rozhodnutiami, keď rovnako zasiahol do nezávislosti súdu a spôsobil prietahy v poskytnutí súdnej ochrany práv legitímnym súdom (miestne príslušnom Okresným súdom Bratislava V) v súdnom konaní o predmetnom návrhu sťažovateľa – navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý bolo doručený dňa 13. 04. 2012 legitímnemu Okresnému súdu Bratislava V a následne postúpený nelegitímnemu Okresnému súdu Vranov nad Topľou a prejednaný týmto nelegitímnym súdom (sp. zn. 9P/145/2012), a nadradil tak záujmy N. v SR na presadzovaní jej ideologických princípov a praktík, ktoré ohrozujú a porušujú základné práva dieťaťa, nad základné práva a slobody garantované Ústavou SR všetkým (t. j. aj subjektu práva, ktorým je maloleté dieťa), a umožnil

pretrvávajúce protiprávneho stavu zasahovania do výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu sťažovateľa v rozpore s čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, ktorá „starostlivosť o deti a ich výchovu priznáva výhradne rodičom, a tak ako priznáva právo deťom na výhradnú rodičovskú výchovu a starostlivosť“.

- a umožnil zasahovanie do výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu sťažovateľa, ku ktorému dochádzalo proti vôli sťažovateľa (dovolateľa – otca dieťaťa) presadzovaním týchto ideologických princípov a praktík matkou dieťaťa, ako aj prostredníctvom členov N., ktorým matka dieťaťa uvedeným spôsobom umožňovala porušovať základné práva maloletého dieťaťa sťažovateľa a základné práva sťažovateľa, dokonca v obydlí v mieste stáleho bydliska maloletého dieťaťa sťažovateľa v spoločnej domácnosti so sťažovateľom, a to napriek nesúhlasu, proti výslovnej vôli, ako aj bez vedomia sťažovateľa.

ale súčasne nastala perzekúcia sťažovateľa (otca dieťaťa) za to, že uplatňuje právny nárok maloletého dieťaťa na ochranu základných práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa sťažovateľa, ako aj sťažovateľa (otca dieťaťa), ku ktorých ohrozovaniu a porušovaniu dochádza zneužívaním a zanedbávaním výkonu rodičovských práv a povinností matkou maloletého dieťaťa, členkou N., ktorá uprednostňuje a nadraduje ideologické princípy, praktiky a záujmy N., ktoré ohrozujú a porušujú základné práva a slobody maloletého dieťaťa sťažovateľa, nad základné práva a slobody maloletého dieťaťa sťažovateľa a sťažovateľa, ktorých súdnej ochrany sa sťažovateľ domáhal na základe predmetného návrhu sťažovateľa – navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý doručil miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 04. 2012 (sp. zn. 22P/121/2012), a ktorý bol nezákonne postúpený Okresnému súdu Vranov nad Topľou, kde bol predmetom protizákonného a protiústavného súdneho konania (sp. zn. 9P/145/2012), ako aj v rámci predmetného odvolania navrhovateľa a dovolania navrhovateľa v predmetnom súdnom konaní (sp. zn. 9P/145/2012, sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012), a boli porušené nasledovné základné práva sťažovateľa a maloletého dieťaťa sťažovateľa:

- čl. 46 ods. 1 Ústavy SR,

- čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“),

- čl. 13 Dohovoru,
- čl. 17 Dohovoru,
- čl. 12 ods. 4 Ústavy SR.

3. Ústavný súd SR podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikazuje:

- Najvyššiemu súdu SR, na ktorom sa dňa 14. 08. 2012 začalo súdne konanie o predmetnom dovolaní sťažovateľa (dovolateľa – odvolateľa – navrhovateľa – otca dieťaťa) proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 06. 2012, č. k. 1CoP/63/2012-187, 1CoP/64/2012,

- Najvyššiemu súdu SR, ktorý porušil základné právo účastníkov konania (maloletého dieťaťa sťažovateľa a sťažovateľa) na zákonného sudcu a následne bol nečinný a ako legitímny súd podľa § 11 ods. 1 v spojitosti s § 10a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nevydal na základe § 243c Občianskeho súdneho poriadku v spojitosti s § 75 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie súdu v zákonom presne stanovenej, časovo ohraničenej a uzavretej 7-dňovej lehote v predmetnej veci starostlivosti súdu o maloletých začatej na základe návrhu podľa § 76 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

- v dôsledku čoho došlo Najvyšším súdom SR k odmietnutiu poskytnutia predbežnej súdnej ochrany základných práv maloletému dieťaťu sťažovateľa a sťažovateľovi legitímnym zákonným senátom súdu v zákonom presne stanovenej, časovo ohraničenej a uzavretej 7-dňovej lehote, a boli tak porušené horeuvedené základné práva ako aj ľudské práva a základné slobody maloletého dieťaťa sťažovateľa a sťažovateľa zaručené citovanými medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná,

- a v nadväznosti na nelegitímne a nezákonné uznesenia všeobecných súdov nižších stupňov (Okresného súdu Vranov nad Topľou – sp. zn. 9P/145/2012 a odvolacieho súdu – Krajského súdu v Prešove – sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012) tak pretrváva protiprávny stav, keď v dôsledku protizákonnej a protiústavnej manipulácie predmetných súdnych konaní a zasahovania do nezávislosti súdu v dôsledku porušovania práva na zákonného sudcu a predpisov upravujúcich miestnu príslušnosť súdu došlo k vydaniu nezákonných rozhodnutí súdov, ktoré boli súčasne súdmi nelegitímnymi – miestne nepríslušnými vo vzťahu k miestnej príslušnosti súdu na súdne konanie o predmetnom návrhu sťažovateľa – navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia o odovzdaní maloletého dieťaťa do starostlivosti druhého rodiča – otca maloletého dieťaťa

(navrhovateľa) a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu pred vydaním rozhodnutia vo veci návrhu na pozbavenie výkonu rodičovských práv matky maloletého dieťaťa (odpornyňa) v celom rozsahu, doručeného miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 04. 2012 a následne nezákonne postúpeného Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 18. 04. 2012.

aby konal vo veci predmetného dovolania sťažovateľa (dovolateľa – navrhovateľa – otca dieťaťa) proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 06. 2012, č. k. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012. a to v súlade so zákonmi SR, Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je viazaná SR:

- t. j. aby Najvyšší súd SR ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 11 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojitosti s § 10a ods. 1 a § 36c Občianskeho súdneho poriadku v zákonom stanovenej 7-dňovej lehote (§ 75 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku) od doručenia nálezu Ústavného sudu SR o tejto sťažnosti, prejednal a rozhodol predmetné dovolanie sťažovateľa (dovolateľa) zo dňa 10. 08. 2012, doručené Najvyššiemu súdu SR dňa 14. 08. 2012.

- t. j. aby Najvyšší súd SR vydal v zákonom stanovenej lehote rozhodnutie súdu, ktorým poskytne predbežnú súdnu ochranu práv maloletého dieťaťa sťažovateľa a sťažovateľa na základe predmetného dovolania sťažovateľa (dovolateľa – navrhovateľa – otca dieťaťa) v predmetnej veci starostlivosti súdu o maloletých.

- a aby tak Najvyšší súd SR napravil svojím rozhodnutím v súlade s uvedenými ustanoveniami zákonov SR, Ústavy SR a medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je SR viazaná, protiprávny stav, ku ktorému došlo nevykonaním súdnej právomoci vo veci predmetného dovolania sťažovateľa (dovolateľa – navrhovateľa – otca dieťaťa),

- a aby Najvyšší súd SR v súlade s uvedenými ustanoveniami zákonov SR, Ústavy SR a medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je SR viazaná, pri výkone súdnej právomoci v zmysle predmetného dovolania sťažovateľa (dovolateľa – navrhovateľa – otca dieťaťa) rešpektoval, že čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantuje súdnu ochranu aj nasledovných základných práv a slobôd maloletého dieťaťa sťažovateľa a sťažovateľa,

ktorých súdnej ochrany sa domáhal sťažovateľ na základe predmetného návrhu sťažovateľa – navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý doručil miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 04. 2012 (sp. zn. 22P/121/2012), a ktorý bol nezákonne postúpený Okresnému súdu Vranov nad Topľou, kde bol predmetom protizákonného a protiústavného súdneho konania (sp. zn. 9P/145/2012), ako aj v rámci predmetného odvolania navrhovateľa a dovolania navrhovateľa v predmetnom súdnom konaní (sp. zn. 9P/145/2012, sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012):

- čl. 15 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR,
- čl. 2 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,
- čl. 6 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 40 Ústavy SR,
- čl. 24 ods. 1 a ods. 3 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 16 ods. 1 Ústavy SR,
- čl. 19 ods. 2 Ústavy SR,
- čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,
- čl. 16 ods. 3 a ods. 2 Dohovoru OSN o právach dieťaťa
- čl. 41 ods. 4 Ústavy SR,
- čl. 7 ods. 1 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 41 ods. 1 Ústavy SR,
- čl. 3 ods. 1 a ods. 2, čl. 4, čl. 5 a čl. 35 Dohovoru OSN o právach dieťaťa,
- čl. 12 ods. 1 Ústavy SR,
- čl. 12 ods. 2 Ústavy SR,
- čl. 14 Ústavy SR.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je nevyhnutné z dôvodu zabezpečenia účinnej a rýchlej predbežnej súdnej ochrany práv nielen v predmetnom dovolacom súdnom konaní na Najvyššom súde SR, ktoré nadväzuje na súdne konania na súdoch nižšieho stupňa (sp. zn. 22P/121/2012 – Okresný súd Bratislava V, sp. zn. 9P/145/2012 – Okresný súd Vranov nad Topľou, sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012 – Krajský súd v Prešove), ale aj v súdnom konaní vo veci samej začatom na základe návrhu navrhovateľa (otca dieťaťa) na pozbavenie rodiča (odporkyne – matky dieťaťa) výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu v celom rozsahu okrem vyživovacej povinnosti rodiča

(odporkyne – matky dieťaťa) voči maloletému dieťaťu, ktorá podľa § 39 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov rozhodnutím súdu nezaniká a na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľa (rodiča - otca dieťaťa) a určenie výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu v celom rozsahu navrhovateľovi (rodičovi – otcovi dieťaťa), rešpektujúc ustanovenia § 39 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vo vzťahu k odporkyni (sp. zn. 4P/102/2012), keďže nevydanie rozhodnutia o predmetnom dovolaní sťažovateľa je prekážkou v ďalšom postupe Okresného súdu Vranov nad Topľou v predmetnom súdnom konaní (sp. zn. 4P/102/2012), vzhľadom na to, že:

- predmetným dovolaním sťažovateľa (dovolateľa), ako aj odvolaním sťažovateľa (odvolateľa), t. j. opravnými prostriedkami v predmetnom súdnom konaní (sp. zn. 9P/145/2012, sp. zn. 1CoP/63/2012, 1CoP/64/2012) bolo okrem iného namietané nedodržanie základnej podmienky súdneho konania (miestnej príslušnosti súdu),

- a to v dôsledku právnej skutočnosti, že Okresný súd Vranov nad Topľou konal, prejednal a rozhodol predmetný návrh navrhovateľa (otca dieťaťa) na nariadenie predbežného opatrenia doručený legitímnemu Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 04. 2012 a následne nezákonne postúpený dňa 18. 04. 2012 nelegitímnemu Okresnému súdu Vranov nad Topľou, ako súd nelegitímny – miestne nepríslušný súd na súdne konanie o predmetnom návrhu na predbežné opatrenie, t. j. ako miestne nepríslušný súd aj na súdne konanie vo veci samej, keďže miestna príslušnosť súdu na súdne konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa spravuje miestnou príslušnosťou súdu na súdne konanie vo veci samej, a to na základe okolností v čase začatia súdneho konania (§ 74 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojitosti s § 11 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Z uvedeného dôvodu je povinnosťou Okresného súdu Vranov nad Topľou podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku prerušiť súdne konanie začaté na základe návrhu navrhovateľa (otca dieťaťa) vo veci samej doručenom Okresnému súdu Bratislava V dňa 24. 04. 2012 a nezákonne postúpeného Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 24. 04. 2012, keďže v dovolacom súdnom konaní na Najvyššom súde SR sa rieši otázka (podmienka súdneho konania – miestna príslušnosť súdu na súdne konanie

vo veci samej), od ktorej závisí rozhodnutie okresného súdu a okresný súd nie je oprávnený túto otázku riešiť.»

Sťažovatelia zároveň žiadali o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 55 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia v sťažnosti namietajú porušenie svojich základných a iných práv postupom najvyššieho súdu v konaní o dovolaní proti uzneseniu krajského súdu, ktoré podal

sťažovateľ na najvyššom súde proti uzneseniu krajského súdu, ku ktorému malo dôjsť tým, že najvyšší súd sťažovateľovi pri podaní dovolania nevydal potvrdenie o prijatí a pridelení veci podľa § 51 ods.1 a 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) a vo veci bol nečinný, pretože nekonal a o dovolaní sťažovateľa nerozhodol v 7-dňovej lehote.

Vo vzťahu k námietke sťažovateľov o tom, že najvyšší súd sťažovateľovi pri podaní dovolania nevydal potvrdenie o prevzatí a pridelení veci, ústavný súd uvádza, že v zmysle § 240 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sa dovolanie podáva na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni. Súd prvého stupňa po vykonaní procesných úkonov podľa § 241 ods. 3 a ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku predloží dovolanie spolu so súdnym spisom dovolaciemu súdu. V prvom stupni vo veci sťažovateľov rozhodoval Okresný súd Vranov nad Topľou, preto v zmysle citovaných ustanovení mal sťažovateľ podať dovolanie na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Vzhľadom na to, že sťažovateľ podal dovolanie najvyššiemu súdu, tento musí podanie sťažovateľa postúpiť Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Z uvedeného dôvodu nebolo možné potvrdenie o prevzatí a pridelení veci sťažovateľovi vydať.

O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa názoru ústavného súdu postupoval v tomto prípade najvyšší súd v súlade s právnymi normami upravujúcimi dovolacie konanie (resp. podanie dovolania, pozn.), a preto postupom najvyššieho súdu, ktorý nevydal sťažovateľovi potvrdenie o prevzatí

a pridelení veci, nemohlo dôjsť k namietanému porušeniu označených základných a iných práv sťažovateľov.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vo vzťahu k námietke sťažovateľov o porušení ich základných a iných práv nečinnosťou, resp. nekonaním najvyššieho súdu ústavný súd poukazuje na ustálenú judikatúru, ktorej súčasťou je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V konaní o sťažnosti vo veci namietaného porušenia základných a iných práv nečinnosťou všeobecného súdu považuje ústavný súd za účinný prostriedok nápravy namietaného protiprávneho stavu, ktorý má sťažovateľ k dispozícii pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podanú predsedovi súdu.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva

na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa zákona o súdoch je poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základných a iných práv nečinnosťou všeobecného súdu, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Zo sťažnosti nevyplýva, že sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi najvyššieho súdu sťažovatelia podali.

Sťažovatelia zároveň v sťažnosti neuvádzajú žiadne argumenty, ktorými by preukázali, že podmienku nevyužitia tohto prostriedku ochrany ich základného práva nesplnili z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto im ústavný súd nemôže nesplnenie tejto podmienky v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde odpustiť.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažovatelia nevyužili pred podaním sťažnosti ústavnému súdu účinný právny prostriedok nápravy proti nečinnosti najvyššieho súdu a nepreukázali ani to, že uvedenú podmienku nesplnili z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodiť ani z obsahu

sťažnosti. Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľov pre jej neprípustnosť.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov uplatnenými v petite ich sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2013